

حَبْلُ الْمَسْتِين (۳): د عنكبوت په کور کې عزت لټول

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾

[فاطر ۳۵]

ژباړه: شوک چې عزت غواړي، نو باید یې له الله سبحانه و تعالیٰ څخه وغواړي، ځکه چې ټول عزت الله سره دی.

عزّت په لرغونې عربي ژبه کې د هغه شرف په معنی دی، چې په زور تر لاسه کېږي یا ماتې نه منونکي حالت ته ویل کېږي. دغه ایت د مکې په منځنۍ دوره کې نازل شوی. عربانو د هغه شخص په اړه، چې ځان یې پیغمبر معرفي کولو او د اسلام د دعوت بیرغ یې پورته کړی و؛ بحثونه کول، چې ورو ورو به یې خلک ځان ته جلبول او لامل شو، چې د خلک میل له بتانو او بت پالنې سره کمزور شي نو له همدې امله و، چې په خلکو کې د بتانو عزت کم شو.

پخوانیو عربو په کعبه کې ۳۶۰ بتان ساتل او هرې قبیلې ځانګړی بت پالل، چې بیا د مکې له فتحې سره سم ټول له منځه یووړل شول. د بت پالونکو قبیلو تر منځ بوتان محور وو او هرې قبیلې ځانګړی بت درلود، د بېلګې په توګه: قریشو د «عزی»، سقیف د «لات» او د اوس او خزرج قبیلو د «مناة» په نامه بتان درلودل. خو په هغه وخت کې بتان یوازې د عبادت وسیله نه وه، بلکې دغه بتان د بت پالونکو او د دوی د نیکونو تر منځ د پیوند وسیله وه او تر ډېره د قدرت او سیاست وسیله وو. بتان د اقتصادي او سیاسي اړیکو او د موقف معیار ګڼل کېدل. لکه څنګه چې ابراهیم علیه السلام یې خپل قوم ته د بتانو په اړه ویل:

﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

[عنكبوت: ۲۵]

او (ابراهيم(ع) خپل قوم ته) وويل: «تاسې خو په دنيوي ژوند کې د الله پر ځای بتان په خپل منځ کې د مينې او محبت وسيله گرځولي دي».

«مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ» په خپل منځ کې د محبت لپاره. موخه دا ده هغه بتان، چې تاسو يې پالې، د صالح افرادو او يا د قوم د مشرانو مجسمې دي، يا دا چې خپل پلرونه مو د داسې بتانو په عبادت کولو ليدلي او تاسې هم له هغوی څخه يوازې د تقليد او سيالۍ پر اساس د هغو عبادت کوی. او يا دا چې د ځانگړو بتانو عبادت د هر قوم او قبيلې رمز او وحدت گڼل کېدو او بت پالنه يوازې له قوم او قبيلې سره د مينې او ترې د پلوۍ لپاره وه او بس.

نو د انبيا عليهم السلام په ټولو دورو کې له بت پالنې او شرک سره د مبارزې بحث يوازې عقيدتي او عبادي نه وه. بت د شرک يو سمبول و او د انبياو دعوت او مبارزه پر دې بنسټ وه، چې د بت او بتپالنې پايلې رد کړي؛ نه دا چې د بتانو مادي بڼې له منځه يو سي. کله چې اسلام ابوجهل غندي، موخه يې يوازې ابوجهل نه، بلکې د تاريخ ټول ابوجهل صفتان دي، چې د حق دعوت پر وړاندې درېږي. ابو جهل د حق پر وړاندې يوازې د باطل يو سمبول و.

اصلي خطر د بتپالنې په پايله کې پټ دی. ځکه چې بتان د دوستۍ، موثديت، اقتصادي او ټولنيزو اړيکو وسيله گڼل کېدل او بتانو د سياسي او قبيلوي اړيکو د جوړښت په کيفيت او د قوم په عزت او ذلت کې اساسي رول لوبولو. له همدې امله له بتپالنې سره د انبياو مبارزې په سياسي جوړښتونو او ټولنيزو اړيکو، سياسي او اقتصادي اړيکو کې پراخ اړخونه درلودل.

لکه څنگه چې مور په معاصره زمانه کې له معاصرو بتانو سره مخامخ يو، چې په مادي شکل کې بت نه دی، خو د خلکو د عبادت وسيله ده او په عقيدو کې يې ځای نيولی. خلک چمتو دي، چې تر وروستۍ سلگۍ او ورستۍ شاخکي وينې د دغو بتانو لپاره ځانونه قرباني کړي.

معاصر بتان پر ملي ارزښتونو مونگولې لگول، پر دېموکراسۍ باور، د سياسي او ملي گټو له لاسته راوړلو پرته بل څه نه دي. په اوس وخت کې سياسي جوړښتونه، اقتصادي - ټولنيزې اړيکې، د کتلو او ډېری کسانو سياسي مبارزې د همدې بتانو پر اساس جوړېږي. سياسي مبارزې يې د معاصرو بتانو لکه: واک ته د رسېدو، د دېموکراسۍ بنسټيز کول، د وطنپالنې مفکورې او ملي ارزښتونو لپاره دي.

دغه معاصر بتان لامل شول، چې زموږ خورا کلک وحدت له منځه لاړ شي او پر ۵۰ مختلفو جغرافياوو ووېشل شو او تر ټولو بد دا، چې د انگليس او فرانسې دغه رسم کړې جغرافياوې مو ځانته ارزښتمنې کړې او اوس هره اسلامي خاوره پر خپلو ملي گټو، پولو او حاکميت غونډه شوې، لکه څنگه به چې د قريشو قبيلې پر خپلو بتانو راټولېدلې.

نو له همدې امله په قوم، قبیله، وطن او غربي ارزښتونو کې مو عزت لټول د ذلت لامل شوي. ان تر دې، چې د افغانستان يو شمېر مشران، نخبه گان، متنفذین، قومي او سياسي رهبران له امريکا څخه عزت غواړي. هڅه کوي، چې امريکا ته په ښه خدمت کولو کې سره سيالي وکړي، ترڅو امريکا ورته څوکۍ، عزت او قدرت ورکړي. عزت له امريکا سره په دوستۍ او ذلت له امريکا څخه په لرې والي کې ويني.

پر دې سربېره، په اسلامي ارزښتونو کې د عزت لټول او د الله سبحانه و تعالیٰ رضا لاسته راوړل پر يوه ساده او تمسخر وړ موضوع بدله شوې، چې تر ډېره پرې د لرغوني او زور فکري ټاپه هم لگېږي. دغه حالت قران د عنکبوت په مثال سره خورا جالب بيانوي:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا ۗ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ ۗ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

[عنکبوت:41]

ژباړه: کومو کسانو چې له الله پرته نور سرپرستان ټاکلي، د هغوی مثال د عنکبوت په څېر دی، چې د خپل ځان لپاره يو(بې دېواله، بې چته او له ساتونکي پرته) کور جوړوي، او تر ټولو کورونو کمزوری کور د عنکبوت کور دی، که پر دغه واقعیت باخبره او پوه وي؛ نو له الله پرته به يې نور سرپرستان نه غوره کولی.

د عنکبوت په کور کې خاصه ځانگړنه، ذلت او خواري، جنگ او جگړه، وژل او ورور وژنه ده. د عنکبوت په کور کې دوستي پر دښمنۍ بدلېږي، بې عزته باعزت او باعزته بې عزته کېږي. د څو وروستيو کلونو پېښې موږ ته جالب تصوير وړاندې کوي، چې په اوسني نظام کې څوک د عزت او مقام خاوندان دي؟ کمزوري، مزدور، او بې ارادې انسانان لکه د بدبختو نانځکو په څېر د امريکا په خدمت کې دي. برعکس، با عزته انسانان په بې عزتۍ تورن شوي او له واکه گوښه شوي دي. (۱)

اوس له ډېرو قومي او سياسي رهبرانو او ان د يو شمېر اسلامي حرکتونو له رهبرانو سره په واقعي ډول دغه مفهوم نه شته، چې واقعي بريا او عزت يوازې د الله سبحانه و تعالیٰ په لاس کې دی. هغوی دا موضوع نه ده درک کړې، چې امريکا، اروپا، د ختيځ او لويديځ قدرتونه ترې نه راضي کېږي او له هغوی سره د عزت لټول ستره تېروتنه ده. په داسې حال کې چې غربي دولتونه له افغان سياسي او قومي رهبرانو يو ابزاري ديد لري، ترڅو په سياسي لوبو کې ترې گټه واخلي او کله يې، چې د مصرف تاريخ پای ته ورسېد له واکه به گوښه کېږي او له ذلت او خواری سره مخ به کېږي. د عنکبوت (اروپا او امريکا) په کور کې عزت لټول هغه وژونکي زهر دي، چې لټوونکي يې له ذلت او خواری سره مخ کوي. په داسې حال کې چې د عزت وسيله بايد اسلامي ارزښتونه وي.

د افغانستان د زيات شمېر مجاهدينو او سترو قومندانانو، چې عزت او شرف يې درلود او د خلکو په زړونو کې يې ځای درلود، د عنکبوت په کور کې د عزت له لټون وروسته برخليک څه و؟ له شک پرته چې د عنکبوت په کور او له امريکا سره په دوستۍ کې باعزته بې عزته او بې عزته باعزته کېږي.

لکه د عربو قومونه چې د اسلام د فضا په راتلو سره له خپل عزت او قدرت څخه په اندېښنه کې وه، برعکس کله چې په اسلام مشرف شول او د زړه له کومې اسلامي مفاهیمو ته تسلیم شول او خپل عزت یې په اسلام کې ولټوه، الله سبحانه و تعالی ورته تر پنځوسو کمو کلونو کې د نړۍ رهبري ورکړه او د هغه وخت ستر قدرتونه «روم او فارس» یې د «الله اکبر» په غږ سره لړزول.

نو زموږ عزت له امریکا او ناتو سره په دوستۍ، بنو اړیکو او یا د وطن پالنې، قوم پالنې، پوله پالنې، دېموکراسۍ او د بشر حقوقو په ارزښتونو کې نه؛ بلکې په اسلام او د هغه په لارښوودو ارزښتونو کې دی. خبرې مې د حضرت عمر رضی الله عنه په دې قول سره پای ته رسوم، چې ویل یې: «موږ جاهله قوم وو، چې الله سبحانه و تعالی موږ ته د اسلام په واسطه عزت راکړ او هر کله چې دغه عزت په بل ځای کې ولټوو الله به مو خوار او ذلیل کړي».

(۱): د عنکبوت د کور د ځانگړتیاوو په اړه د زیاتو معلوماتو لپاره د جَبَلُ الْمَسِّين دویمې برخې ته « د افغانستان د روان حالت تحلیل د قران په هنداره کې » تر نامه لاندې پیدا کړئ.

لېکوال: مصدق سهاک

د حزب التحریر-ولایه افغانستان د مطبوعاتي دفتر غړی

۲۰۱۷م، د نوامبر ۱۱مه

ژباړن: علي عمار